

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.026 van 10 april 1996
in de zaak A. 68.301/X-6314.**

In zake : de v.z.w. HET GELUKKIGE KIND,
die woonplaats kiest bij
Advocaat T. VAN LOON,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Lange Lozannastraat 43

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 1 april 1996 namens de v.z.w. "Het Gelukkige Kind" werd ingediend door haar raadsman T. VAN LOON, advocaat te Antwerpen, om bij wijze van uiterst dringende noodzakelijkheid, eensdeels, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 18 maart 1996 waarbij, met ingang van die datum, de erkenning van de voorziening "Het Gelukkige Kind" te Vilvoorde wordt ingetrokken, en, anderdeels,

"akte te verlenen dat verzoekster erkend is als voorziening overeenkomstig de bepalingen van het Besluit van 13.07.1994;

Daarenboven verweerster te bevelen het arrest dat de schorsing beveelt ter kennis te brengen aan alle doorverwijzers, met name deze jeugdrechters en deze comité's van bijzondere jeugdbijstand, die minderjarigen hadden geplaatst dd. 26.02.1996, waarvan de lijst dient te worden voorgelegd door verweerster, op verbeurte van een dwangsom.

Ondergeschikt, ten verbeurte van een dwangsom te bevelen alle nodige en nuttige administratieve stukken over te maken in het raam van deze procedure, daarin begrepen :

- het volledige erkenningsdossier dat leidde tot de voorlopige erkenning in 1995,

- de volledige inspectieverslagen naar aanleiding van de strafklacht dewelke werden verzameld in de periode 1994-1995,
- de lijst van de geplaatste minderjarigen, die aanwezig waren op 26.02.1996, tevens met vermelding van welke verwijzende instanties deze minderjarigen hadden geplaatst en sinds wanneer,
- de kennisgeving van de vordering van het openbaar ministerie aan de Minister van de vordering dd. 07 december 1996;

waarna, conform art. 16 van het Besluit van 5 december 1991, verzoekster de gelegenheid inzage dient te krijgen van dit dossier, tevens te bevelen dat het tussen te komen arrest onmiddellijk dient ten uitvoer worden gelegd";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 2 april 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 april 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten T. VAN LOON, E. DE BOCK en M. DE KOCK, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van Adjunct van de directeur R. VAN BRUSSELEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij ter zitting een "memorie van antwoord" heeft neergelegd; dat het procedureglement een dergelijk stuk niet kent, zodat het uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat de Raad van State niet bevoegd is de verzoekende partij te erkennen "als voorziening overeenkomstig de bepalingen van het Besluit van 13.07.1994"; dat, aangezien zoals zal blijken geen schorsing van de tenuitvoerlegging wordt bevolen, er uiteraard geen schorsingsarrest, "op verbeurte van een dwangsom" ter kennis dient gebracht te worden; dat alle administratieve stukken door de verwerende partij werden overgemaakt, zodat er al evenmin in dit kader een dwangsom dient opgelegd te worden; dat de verzoekende partij het administratief dossier langdurig heeft kunnen inkijken; dat het arrest van rechtswege uitvoerbaar is;

Overwegende dat artikel 8, lid 2, 6°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding van de Raad van State stelt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen;

Overwegende dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid in casu als volgt verantwoordt :

"Door deze tussenkomst (van de gerechtelijke overheid) werden alle minderjarigen verwijderd uit de voorziening. Voor de aanwezige kinderen was dit optreden traumatisch en NIET het verblijf in de instelling, alwaar de meeste van hen reeds jaren verbleven. Dit wordt onder meer aangetoond door de stappen ondernomen door de minderjarigen Dave en Kitty LEMBRECHTS en Steven VAN GOIDSENHOVEN die aan de doorverwijzers (i.c. Comité Bijzondere Jeugdzorg en Jeugdrechter) verzoeken opnieuw geplaatst te worden in Het Gelukkige Kind. Tevens ontleent verzoekster hieraan de uiterst dringende noodzakelijkheid om schorsing van het besluit te vragen.

Verzoekster legt de administratieve beslissing voor vanwege het Comité Bijzondere Jeugdzorg, waar behoud in de vrijwilligheid van het aanbod van hulpverlening wordt vooropgesteld";

Overwegende dat de verzoekende partij de "uiterst dringende noodzakelijkheid" meent te ontwaren in het feit dat de kinderen die vroeger in "Het Gelukkige Kind" geplaatst waren en thans elders ondergebracht zijn, meer bepaald Dave en Kitty LEMBRECHTS en Steven VAN GOIDSENHOVEN, erom verzoeken opnieuw in "Het Gelukkige Kind" geplaatst te worden; dat deze verantwoording niet overtuigt; dat de instelling "Het Gelukkige Kind" op 27 februari 1996 door de gerechtelijke autoriteiten verzegeld werd en de er verblijvende minderjarigen door de verwijzende instanties elders werden ondergebracht; dat uit niets blijkt dat de toestand van Dave en Kitty LEMBRECHTS en van Steven VAN GOIDSENHOVEN van dusdanige aard is dat zij bij uiterst dringende noodzakelijkheid terug naar "Het Gelukkige Kind" dienen gebracht te worden; dat trouwens, in de veronderstelling dat de Raad van State de bestreden ministeriële beslissing schorst, dit nog niet betekent dat de drie voormelde kinderen terug aan "Het Gelukkige Kind" zullen toevertrouwd worden; dat immers "Het Gelukkige Kind" momenteel nog altijd verzegeld is en het de verwijzende instanties zijn die, uiteraard in het belang van het kind, beslissen welk kind aan welke instelling wordt toevertrouwd;

Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet aantoonbaar dat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige schorsing op het eerste gezicht onbetwistbaar is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering wordt in haar geheel verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien april 1900 zesennegentig, door de Xe kamer :

de H. A. BEIRLAEN, wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr. Ch. BAMPS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

A. BEIRLAEN.